

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Δεκέμβριος 2023

Έτος 12^ο-Τεύχος

135

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-
stefanos.gr

email:

grammmateia
@agios-stefanos.gr

Fb:

1) Ι.Ν.Κοιμήσεως
Θεοτόκου
& Αγ. Στεφάνου
Δήμου Διονύσου
2) Μουσείο Ενορίας
Αγ. Στεφάνου

Περιεχόμενα

Α) Έρμηνεία του
εξάψαλμου
(ΚΑ' Μέρος)

Β) Λειτουργική
όρολογία
(ΝΘ' μέρος)

Γ) Σελίδες από το
Γεροντικό

Δ) Άγια Δόμνα

Ε) Άκολουθίες
μηνός
Δεκεμβρίου
2023

Έπιμέλεια
Σύνταξη

π. Χρ. Θ.

Α) Γνωριμία με την Άγια Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγινώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές των Γραφών...διότι οί Πατέρες, αναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα των Γραφών φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνώριζες».

(Αγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Έρμηνεία Έξαψάλμου

(+Έρεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως)

ΚΑ' ΜΕΡΟΣ

Ψαλμ. ΡΒ' (ΡΓ') 102

Έτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος. Σύντομη εἶναι ἡ ζωὴ του, ἀλλὰ, ὅταν τοῦ ἔρθουν συμφορές καὶ ἀρρώστιες, τοῦ συντομεύουν περισσότερο τὴ ζωὴ του καὶ τοῦ ἐπιφέρουν γρήγορα τὸ θάνατό του. Πῶς, λοιπόν, ὁ Θεὸς νὰ μὴ δείξει εὐσπλαχνία σ' ἓνα τέτοιο πλάσμα! Ἡ ἴδια ἰδέα, τῆς σύντομης καὶ ταλαίπωρης δηλαδή ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὡς αἰτία τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ, χρησιμοποιεῖται καὶ ἀλλοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη.

Ἀλλὰ, ἂν ὁ ἄνθρωπος εἶναι παροδικός, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰώνια. Έτσι ὁ ποιητὴς, ἐνῶ μίλησε τόσο παραστατικά γιὰ τὴν προσωρινότητα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὅμως δὲν μελαγχόλησε γι' αὐτό, γιατί ἔστρεψε τὸ βλέμμα του στὸν αἰώνιο Θεό! Καὶ λέγει: «Τὸ δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος». Πάνω ἀπὸ τὸ παροδικὸ καὶ τὸ προσωρινὸ τῶν ἀνθρώπων εἶναι τὸ αἰώνιο τοῦ Θεοῦ. Έχουμε ὅμως ἐδῶ μία διαφορά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη: Ένῶ στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Θεὸς δείχνει τὴν ἀγάπη του σέ ὅλους, στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ περιορίζεται «ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν» (στίχ. 17β). Τὸ ἴδιο μᾶς εἶπε καὶ στὸ στίχο 13, ὅπου περιόρισε τὴν πατρότητα τοῦ Θεοῦ στοὺς «φοβουμένους αὐτόν». «Ὁκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν», εἶπε. Καὶ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ὁ ποιητὴς μας τὴν περιορίζει πάλι στοὺς «φυλάσσοντας τὴν διαθήκην» τοῦ Θεοῦ καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ ἐνθυμοῦνται τίς ἐντολές Του. «Τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς» (στίχ. 18), λέγει. Ἄς παρατηρήσουμε ὅτι, κατὰ τὸν ψαλμωδὸ μας, ὅταν μελετοῦμε καὶ ἐνθυμούμαστε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ («μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ»), αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ κάνουμε «τοῦ ποιῆσαι αὐτάς», γιὰ νὰ τίς ἐφαρμόζουμε, δηλαδή.

Τὴν αἰωνιότητα θυμήθηκε, ὅταν εἶπε στὸν «τό δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος». Ἄφοῦ λοιπόν ἀνέβηκε στὸ βασίλειο τῆς αἰωνιότητος μένει ἐκεῖ τώρα, ποὺ ἀρχίζει τὸ τέταρτο μέρος τοῦ ψαλμοῦ του στοὺς ὑπολοίπους στίχους. Έκεῖ στὸν οὐρανό, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἡ παροδικότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων, ἐκεῖ ἔχει τὸ θρόνο του ὁ Θεός. Καὶ ἐκεῖ, ἀπὸ τὸν αἰώνιο κόσμος, βασιλεύει ἐπὶ πάντων: «Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει» (στίχ. 19).

Αὐτόν τὸν αἰώνιο Θεό του θέλει νὰ τὸν ὑμνήσει καὶ νὰ τὸν δοξολογήσει. Ἀδύναμος ὅμως ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν μπορεῖ νὰ συνθέσει ἐπάξιο ὕμνο στὸν αἰώνιο Θεό του, γι' αὐτὸ καὶ ἀποτείνεται στοὺς ὑπάρχοντας ἀγγέλους στὸν οὐρανό, ποὺ λέγονται καὶ «δυνάμεις», στοὺς «λειτουργούς» του, ποὺ ὡς λειτουργοὶ τους ἔχουν νὰ ἐκτελοῦν τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ. Έτσι, ἀποτεινόμενος σ' αὐτὰ τὰ οὐράνια τάγματα, λέγει: «Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ» (στίχ. 20. 21).

Β) Ἀπὸ τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Λειτουργικὴ ὁρολογία [κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικό] (ΝΘ' μέρος)

Υ

Ἵποδιάκονος.

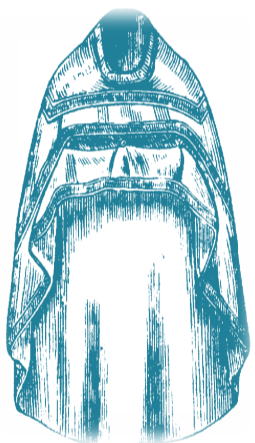
Ἐνας ἀπὸ τοὺς κατώτερους κληρικούς ποὺ ἔχει τὸν ἀνώτερο βαθμό.

Ἵψωμα.

Ὁ ἱερέας στὴν ἱερὰ Προσκομιδὴ κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς προετοιμασίας τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὑψώνει τὰ πρόσφορα πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἀφαιρεῖ τελετουργικά, τα τεμάχια τοῦ Ἄμνοῦ, τῆς Θεοτόκου, τῶν ἑννέα ταγμάτων τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ψυχῶν ζώντων καὶ κεκοιμημένων ποὺ μνημονεύει. Ὅ,τι ἀπομένει ἀπὸ τὰ ὑψωθέντα πρόσφορα ἀποτελοῦν τὸ ὑψωμα, τεμαχίζονται καὶ διανέμονται κατὰ πρῶτον λόγο σ' αὐτοὺς ποὺ πρόσφεραν τὰ πρόσφορα καὶ σὲ ἄλλους, ἀντὶ ἀντιδώρου. Αὐτονόητο γιατί λέγεται ἓνα τέτοιο τεμάχιο ἄρτου «ὑψωμα», τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι κάτι ἀλλιώτικο ἀπὸ τὸ ἀντίδωρο.

Φ

Φαιλόλιον ἢ Φαιλώνιον.

Τὸ ἱερατικὸ ἄμφιο τὸ ὁποῖο σήμερα φοροῦν οἱ πρεσβύτεροι ἐνῶ παλαιότερα, μέχρι τὸν Ε' αἰῶνα τὸ φοροῦσαν καὶ οἱ Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ αὐτῶν ἔφεραν πολλοὺς σταυρούς, τὰ λεγόμενα πολυσταύρια. Πρόκειται γιὰ ἓνα εἶδος μανδύα χωρὶς χειρίδες. Ὑπάρχει καὶ ὀνομασία του ὡς φαινόλιον «διότι μόνον ἐξ ὅλων των ἐνδυμάτων τοῦ ἱερέως φαίνεται ὅλον».

Τὰ παλαιὰ φαιλόλια ἦσαν μεγάλα καὶ μακριὰ ἔμπροσθεν ὡς καὶ ὀπισθεν. Ἐκάλυπταν, περίπου, τὰ γόνατα τοῦ ἱερέως. Ὅταν ἤθελε ὁ ἱερεὺς νὰ εἰρηνεύσει, νὰ προσκομίσει κτλ. σήκωνε τὸ ἔμπρόσθιον τμήμα τοῦ φαιλονίου καὶ ἐλευθέρωνε τὰ χέρια του. Ὅταν ἔπρεπε νὰ σηκώσει τὸ Εὐαγγέλιο, σὲ εἰσόδους Ἑσπερινοῦ καὶ Λειτουργίας καὶ στὴν Ὁρθινὴ Προσκύνησι τῆς Κυριακῆς, ἔρριπτε τὸ φαιλόλιον καὶ κάλυπτε τὰ χέρια του. Πολὺ καθαρὰ διακρίνεται αὐτὴ ἡ τάξις στὶς παλαιῆς τοιχογραφίες ποὺ «οὐδεὶς ἱεράρχης αἶρει τὸ Εὐαγγέλιον μὲ γυμνὰς χεῖρας, ὡς τινὲς ἀμαθεῖς ἀγιογράφοι τὰ νῦν εἰκονίζουσι». (Ἀγιορειτικὸν Τυπικόν, σ. 75).

Φανός.

Εἰδικὸ φανάρι λαδιοῦ μὲ φυτίλι γιὰ τὴν ἀνάγνωσι. Στὰ μοναστήρια, ὅπου δὲν χρησιμοποιεῖται τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, ἰδίως τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τίθεται ἀνωθέν των ἀναλογίων τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν.

Φήμη.

Λέγεται ἡ λειτουργικὴ εὐχὴ γιὰ τὸν Ἀρχιερέα ποὺ ψάλλεται κατὰ τὴν τέλεση τῆς θ. Εὐχαριστίας καὶ μάλιστα τρεῖς φορές, ἡ ὁποία ἀναφέρει τὸ ὄνομα καὶ τὸ τόπο ὅπου εἶναι Μητροπολίτης (τίτλος Μητροπόλεως)

Φιάλη.

Ἦταν βρύση μὲ λεκάνη καὶ στεγαζόταν συνήθως μὲ θολωτὴ ὀροφὴ ποὺ στηριζόταν ἀπὸ κιονίσκους σὲ σχῆμα ἐξέδρας. Βρισκόταν στὸν μέσον του αἰθρίου τῶν ἀρχαίων χριστιανικῶν ναῶν καὶ χρησίμευε γιὰ τὸ συμβολικὸ νήψιμο χειρῶν καὶ ποδιῶν, δηλώνοντας τὸν ἐξαγνισμό τοῦ εἰσερχομένου στὸν ναό. Ἡ χρῆσις τῆς ἐξέλιπε καὶ παρέμεινε μόνο στὶς ἱερὲς Μονῆς κυρίως τοῦ Ἁγ. Ὁρους. Σ' αὐτὴν τελεῖται ὁ Μικρὸς καὶ Μεγάλος Ἀγιασμός.

«Φῶς ἱλαρὸν» ἢ «Ἐπιλύχνια Εὐχαριστία».

Ἔτσι ὀνομάζεται ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους ἐκκλησιαστικούς ὕμνους (ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν κατακομβῶν) ποὺ ψάλλεται στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἶναι ὁ ἐξῆς:

«Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανό, ἁγίου μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιον σὲ ἐν πάσι καιροῖς, ὕμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει».

Δηλαδή

«Ἰησοῦ Χριστέ –Ἐσὺ ποὺ εἶσαι- τὸ γλυκὸ φῶς τῆς ἁγίας δόξας τοῦ ἀθανάτου Πατέρα, τοῦ οὐρανό, τοῦ ἁγίου, τοῦ μακαριστοῦ, ἀφοῦ ἦλθαμε μὲ τὴ δύση τοῦ ἡλίου καὶ εἶδαμε τὸ φῶς τοῦ δειλινοῦ, ὕμνοῦμε τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸν –Τριαδικὸ- Θεό. Σοῦ ἀξίζει νὰ ὕμνεῖσαι σὲ κάθε εὐκαιρία μὲ χαρούμενες φωνῆς Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ὁ κόσμος σ' δοξάζει».

Φῶτα.

Λέγεται ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων δηλαδὴ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη ποταμό. Λέγονται Φῶτα, γιατί τὴν ἡμέρα αὐτὴ βαπτίζονταν οἱ Κατηχούμενοι καὶ πῆραν τὸ ὄνομά τους ἀπὸ τὸν φωτισμὸ τοῦ βαπτίσματος τους.

Φωτιζόμενοι.

Ἔτσι ὀνομάζονταν οἱ βαπτιζόμενοι, γιατί ἀφοῦ κατὰ τὴν περίοδο τῆς κατηχήσεως νικοῦσαν τὰ πάθη τοὺς (κάθαρση) μὲ τὸ βάπτισμα εἰσερχόνταν στὸ δεύτερο στάδιο τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ φωτισμὸ τοῦ νοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Βάπτισμα ὀνομαζόταν καὶ φῶτισμα.

Γ) Σελίδες από τὸ Γεροντικὸ

ΤΟΜΟΣ Γ' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ' Περὶ ὑπακοῆς

Εἶπε ὁ ἄββᾶς Μιῶς, ὅτι ἡ ἀληθινὴ ὑπακοὴ ἔχει ἀντάλλαγμα τὴν ὑπακοή. Ὅταν κανεὶς ὑπακούει στὸν Θεό, τὸν ἀκούει καὶ ὁ Θεός.

Ὁ ἄββᾶς Μωυσῆς εἶπε σ' ἓναν ἀδελφό: «Ἄς ἀποκτήσουμε τὴν ὑπακοή, ἢ ὅποια γεννάει τὴν ταπείνωση, τὴν ὑπομονή, τὴ μακροθυμία, τὴν κατάνυξη, τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ πολεμικὰ μας ὄπλα».

Εἶπε ἐπίσης: «Ἐμπρός, ἀδελφέ, γιὰ τὴν ἀληθινὴ ὑπακοή.

- ❖ Σ' αὐτὴν ὑπάρχει ταπείνωση,
- ❖ σ' αὐτὴν ὑπάρχει δύναμη,
- ❖ σ' αὐτὴν ὑπάρχει χαρά,
- ❖ σ' αὐτὴν ὑπάρχει ὑπομονή,
- ❖ σ' αὐτὴν ὑπάρχει μακροθυμία,
- ❖ σ' αὐτὴν ὑπάρχει ἡ φιλαδελφία,
- ❖ σ' αὐτὴν ὑπάρχει κατάνυξη,
- ❖ σ' αὐτὴν ὑπάρχει ἀγάπη.

Γιατὶ αὐτὸς ποὺ ἔχει καλὴ ὑπακοή, ἤδη ἔχει ἐφαρμόσει ὅλες τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ».

Εἶπε ἡ ἀμμᾶς Συγκλητική: «Πρέπει μὲ διάκριση νὰ διευθετοῦμε τὰ πράγματα τῆς ψυχῆς. Ἔτσι, μένοντας σὲ κοινόβιο μὴν ἐπιδιώκουμε ὅ,τι ἀρέσει σὲ μᾶς, οὔτε νὰ ὑπηρετοῦμε τὴ δικὴ μας γνώμη, ἀλλὰ νὰ πειθαρχοῦμε στὸν πνευματικὸ μας πατέρα ποὺ τοῦ ἐμπιστευθήκαμε. Παραδώσαμε τὸν ἑαυτὸ μας σὲ ἐξορία, δηλαδὴ ἀποξενωθήκαμε ἀπὸ τὶς κοσμικὲς φροντίδες. Ἀπ' ὅ,τι ἀποξενωθήκαμε, μὴν ἀναζητοῦμε τὰ ἴδια. Ἐκεῖ εἶχαμε δόξα, ἐδῶ ἀτιμία, ἐκεῖ ἀφθονία τροφῶν, ἐδῶ καὶ τοῦ ψωμιοῦ ἀκόμη τὴ στέρηση».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ' Περὶ ταπεινοφροσύνης

Ὁ ἄββᾶς Ἀντώνιος βυθίζοντας κάποια φορὰ βαθιὰ τὴ σκέψη του στοῦ Θεοῦ τὴν κρίση ζήτησε νὰ μάθει: «Κύριε, εἶπε, πῶς μερικοὶ ζοῦν λίγα χρόνια καὶ πεθαίνουν, ἐνῶ ἄλλοι φτάνουν στὰ βαθιὰ γεράματα; Γιατὶ κάποιοι ζοῦν μέσα στὴ φτώχεια καὶ ἄλλοι πλουτίζουν; Καὶ πῶς συμβαίνει ἄδικοι νὰ πλουτίζουν καὶ δίκαιοι ἀνθρώποι νὰ ναι φτωχοί;» Ἄκουσε τότε μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέει: «Ἀντώνιε, τὸν ἑαυτὸ σου πρόσεχε. Αὐτὰ εἶναι κρίματα Θεοῦ καὶ δὲν σοῦ συμφέρει νὰ τὰ μάθεις».

Εἶπε ὁ ἄββᾶς Ἀντώνιος στὸν ἄββᾶ Ποιμένα ὅτι ἡ σπουδαιότερη ἐργασία ποὺ ἔχει νὰ κάνει ὁ ἀνθρώπος εἶναι νὰ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνη τῶν σφαλμάτων του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀναμένει πειρασμὸ μέχρι τελευταίας του πνοῆς.

Δ) Ὁ Ἅγιος τοῦ Μῆνα

Ἁγία Δόμνα, 28 Δεκεμβρίου

Ἡ ἁγία Δόμνα ἔζησε στὰ χρόνια τοῦ εἰδωλολάτρη αὐτοκράτορα Μαξιμιανοῦ καὶ ἦταν ἰέρεια τῶν εἰδώλων στὴν Νικομήδεια καὶ συγκεκριμένα στὸν ναὸ τοῦ Δωδεκάθεου. Εἶχε τὴν καλὴ συνήθεια νὰ μελετᾷ καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ στάθηκε ἡ ἀφορμὴ νὰ βρεῖ τὴν ἀληθινὴ πίστη. Ἐπειδὴ ἦταν καλοπροαίρετη τὴν ἐπισκίασε ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐκείνη διάβαζε τὶς ἐπιστολὲς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἄνοιξαν τὰ πνευματικὰ της μάτια, δηλαδὴ ὁ νοῦς της, καὶ κατάλαβε ὅτι αὐτὰ ποὺ διαβάζει εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Σωτὴρας τῶν ἀνθρώπων. Ζήτησε νὰ βαπτισθεῖ μαζί μὲ τὴν ὑπηρέτριά της Ἰνδη καὶ τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος τέλεσε ὁ Ἐπίσκοπος Νικομηδείας Κύριλλος.

Μετὰ τὴν βάπτισή της ὁ τρόπος ζωῆς της ἄλλαξε ριζικὰ καὶ αὐτὸ ἔγινε φανερὸ σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ τὴν ἔβλεπαν καὶ τὴν συναναστρέφονταν. Μοίρασε τὴν περιουσία της στοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ παλάτι ὅπου ἐργαζόταν τὰ ἔδινε καὶ αὐτὰ σὲ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη καὶ ζοῦσε μὲ νηστεία, ἄσκηση καὶ προσευχή. Ὁ τρόπος ζωῆς τῆς ἐρέθισε τοὺς εἰδωλολάτρες καί, ὅταν μαθεύτηκε ὅτι ἔγινε Χριστιανή, ἀποφάσισαν τὴν παραδειγματικὴ τιμωρία της. Τότε ἐκείνη ἔκανε τὴν σαλὴ (τρελλή) καὶ στάλθηκε στὸν Ἐπίσκοπο γιὰ θεραπεία. Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου ντύθηκε μὲ ἀνδρικὰ ροῦχα καὶ βοηθοῦσε τοὺς ἀνδρες, χωρὶς νὰ γίνεται ἀντιληπτὴ, στὸ θάψιμο τῶν λειψάνων τῶν Μαρτύρων. Τὴν περίοδο ἐκείνη ὁ Μαξιμιανὸς ἀπουσίαζε. Ὅταν ἐπέστρεψε στὴν Νικομήδεια ζήτησε νὰ συναντήσῃ τὴν Δόμνα καὶ ὅταν ἔμαθε ὅτι ἀπαρνήθηκε τὰ εἰδωλα καὶ ἀκολούθησε τὸν Χριστό, διέταξε νὰ τὴν συλλάβουν. Μέσα στὸν γενικὸ διωγμὸ συνελήφθη καὶ ἐπειδὴ ἔμεινε σταθερὴ στὴν πίστη της, τὴν ἀποκεφάλισαν καὶ ἔτσι παρέδωσε τὴν ἁγιασμένη ψυχὴ της στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο τόσο πολὺ ἀγάπησε.

Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῆς μᾶς δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῶν βίων, καθὼς καὶ τῶν λόγων τῶν Ἁγίων τρέφει πνευματικὰ, ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ ἔμπνευση καὶ διάθεση γιὰ προσευχή. Βεβαίως, ὅταν ἡ μελέτη αὐτὴ γίνεται μὲ ταπείνωση, σεβασμὸ καὶ διάθεση γιὰ βίωση τῶν θείων ἐντολῶν. Ὅταν εἶναι κανεὶς καλοπροαίρετος καὶ ἀγωνίζεται νὰ ζήσει σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε τὸν ἐπισκιάζει ἡ ἄκτιστη θεία Χάρη καὶ τοῦ δίδει ἔμπνευση στὴν πνευματικὴ του ζωὴ, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλα τα θεάρεστα ἔργα του.

Οἱ Ἅγιοι, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἀγωνίζονται νὰ ἐπιτύχουν τὸν προσωπικὸ τους ἁγιασμὸ, ἔχουν ἔμπνευση σὲ ὅλα τα κατὰ Θεὸν ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐργάζονται καὶ τὰ πραγματοποιοῦν μὲ κέφι καὶ μεράκι. Πολὺ σωστὰ ἔχει λεχθεῖ ὅτι ὁ ἀληθινὸς Χριστιανὸς εἶναι στὴν πραγματικότητα καλλιτέχνης καὶ ποιητής, δηλαδὴ ἔμπνευσμένος δημιουργὸς καὶ ὅ,τι κάνει τὸ κάνει μὲ ὄρεξη καὶ ἀγάπη.

Ε) Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Δεκεμβρίου 2023

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
 <p>ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ</p> <p>ΑΝΟΙΚΤΟ κάθε Παρασκευή 9.30 - 11.30 π.μ. & 5.30 - 7 μ.μ.</p>		<p>ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ</p> <p>21 Νοεμβρίου 2023 ἕως 7 Ἰανουαρίου 2024</p>	 <p>Κάθε Παρασκευή 6 μμ στο Μουσείο: Σπουδή στο Γεροντικό</p>	<p>1</p> <p>μ. Ἀγιασμός 8.30 π.μ.</p>	<p>2</p> <p>Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.</p>	
<p>3</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' Λουκᾶ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ. ***</p> <p>Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς & ἄρτοκλασίες <i>Παρεκκλήσιο</i> <i>Ἀγ. Βαρβάρας</i> 5.00 μ.μ.</p>	<p>4</p> <p>Ἀγ. Βαρβάρας <i>ἐορτάζον</i> <i>Κοιμητηριακὸ</i> <i>Παρεκκλήσιο</i></p> <p>Ὁρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. ***</p> <p>Ἑσπερινὸς 5.00 μ.μ.</p>	<p>5</p> <p>Ἑσπερινὸς & ἄρτοκλασίες Ἀγ. Νικολάου 5.00 μ.μ.</p>	<p>6</p> <p>Ἀγ. Νικολάου</p> <p>Ὁρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>	<p>ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ</p> <p>Κάθε Κυριακή 10.30 π.μ.</p>	<p>ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ</p> <p>Α) Λέμε ὅλοι μαζί τὸ "Πιστεύω" καὶ τὸ "Πάτερ ἡμῶν"</p> <p>Β) Στὸ "Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους", ἀσπαζόμεστε ΟΛΟΙ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον</p> <p>Γ) Ἀπαντᾶμε ΟΛΟΙ μὲ τὸ "Ἀμήν" κατὰ τὸν καθαγιασμὸ τῶν τ. Δώρων</p>	<p>9</p> <p>Σύλληψις Ἀγ. Ἄννης</p> <p>Ὁρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. ***</p> <p>Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.</p>
<p>10</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' Λουκᾶ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>	<p>11</p> <p>Ἑσπερινὸς & ἄρτοκλασίες Ἀγ. Σπυρίδωνος 5.00 μ.μ.</p>	<p>12</p> <p>Ἀγ. Σπυρίδωνος</p> <p>Ὁρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>	<p>Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 5, 19 Δεκεμβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. καὶ στὶς 7, 14 Δεκεμβρίου ἀπὸ τὶς 5 μ.μ.</p>	<p>Μία μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ προμηθευτοῦμε ἀξιόλογα βιβλία γιὰ τὴν ὠφέλεια τῆς ψυχῆς μας.</p> <p>Δῶρα γιὰ τὰ παιδιά.</p>	<p>15</p> <p>Ἀγ. Ἐλευθερίου</p> <p>Ὁρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>	<p>16</p> <p>Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.</p>
<p>17</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Προπατόρων</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ. ***</p> <p>ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ</p>	<p>18</p> <p>Μυστήριον Εὐχελαίου 5.00 μ.μ.</p>	 <p>Ἄς μελετᾶμε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ</p>	<p>20</p> <p>Ἀγ. Ἰγνατίου</p> <p>Ὁρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>	 <p>Ἄς ἀκούμε τὴν φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας</p>	<p>22</p> <p>Ἀγ. Ἀναστασίας</p> <p>Ὁρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. ***</p> <p>ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 6.00 μ.μ.</p>	<p>23</p> <p>Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.</p>
<p>24</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ Χριστουγέννων</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ. ***</p> <p>ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ & ἄρτοκλασίες 5.00 μ.μ.</p>	<p>25</p> <p>ΓΕΝΝΗΣΗ ΧΡΙΣΤΟΥ</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 5.30 π.μ. ***</p> <p>Μεθέορτος Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>	<p>26</p> <p>Σύναξη Θεοτόκου</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. ***</p> <p>ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ 6.00 μ.μ.</p>	<p>27</p> <p>ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ</p> <p>Ὁρθρος & ΠΟΛΥ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. ***</p> <p>Ἑσπερινὸς & Παράκληση Ἀγ. Στεφάνου 6.00 μ.μ.</p>			<p>31</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Μετὰ τὰ Χριστούγεννα</p> <p>Ὁρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>